

Resolusjon

Vedtak av generalforsamlingen i FHL/Sjømat Norge (sak 7/2015):

"En rekke utredninger fastslår at norsk havbruksnæring har et stort potensiale. Ambisjonen om at Norge i 2050 produserer 5 millioner tonn laks og ørret forutsetter en vekst i norsk havbruksproduksjon på gjennomsnittlig 4 % per år. Den nylig fremlagte stortingsmeldingen legger ikke til rette for dette, men heller til nedbygging av norsk havbruksproduksjon. FHL er svært skuffet over regjeringens forslag.

Næringen må gis tilgang til produksjonsareal. Sjømatareal må sikres for fremtidig matproduksjon, på samme måte som en sikrer areal på landjorda for matproduksjon.

Som eksportnæring er det behov for en mer offensiv og tydelig handelspolitikk, der det legges til grunn at det er i Norges interesser å arbeide for fri handel for sjømat.

En voksende havbruksnæring vil også ha behov for en samordnet, effektiv og god forvaltning. Det må derfor legges til rette for prosesser som vurderer hvordan regelverket og sektormyndighetene skal bli en ressurs for en optimal videreutvikling av næringen.

Produksjonen i havbruksnæringen må ha et miljømessig akseptabelt fotavtrykk. Dette må forstås dit hen at de faktiske effektene på miljøet vurderes i forhold til at Norge gjennom havbruk har unike naturgitte muligheter for å produsere store mengder mat av høy kvalitet, med helsemessig positiv effekt.

Stortingsmelding for havbruk

FHL stiller seg bak Nærings- og fiskeridepartementets målsetting om «økt verdiskapning basert på forutsigbar, bærekraftig vekst og bedre miljøtilpasning i oppdrettsnæringen».

Departementet legger opp til et system hvor en handlingsregel knyttes til produksjonsområder. I praksis innebærer dette at produksjonen vil reguleres ut fra miljøstatus i et gitt område. Resultatet vil være at også selskaper som driver forsvarlig må ta et solidarisk ansvar for redusert miljøkvalitet. FHL mener at det ikke kan legges opp til en kollektiv avstraffelse, og at handlingsregelen derfor må knyttes til lokaliteter og ikke produksjonsområder. I tillegg er tillatelsene tenkt knyttet til et større antall produksjonssoner enn dagens fiskeridirektoratets regioner, og det legges opp til endringer i det interregionale biomassetak. I sum vil dette kunne gi redusert fleksibilitet for samordnet brakklegging av større områder, dårligere utnyttelse av sjøareal, mindre grad av videreforedling og i verste fall en betydelig redusert produksjon for enkelte selskaper.

FHL støtter forslaget om at det i dag kun er lus om er egnet som en miljøindikator for en handlingsregel, men mener det er feil at denne skal vurderes ut fra lusenivåene på ville laksebestander. Det er verdt å påpeke at det blant annet er store variasjoner i lusebestanden på villfisk i områder uten havbruksvirksomhet, og det er urimelig at naturlige svingninger i lakselus populasjonen skal regulere veksten i havbruksnæringen. FHL kan heller ikke se at det i dag finnes en sikker målemetode for å kvantifisere effekten av mengde lakselus fra oppdrett på villfisk. Lakselus som miljøindikator må derfor kun baseres på lusenivå på lokalitet.

Stortingsmeldingen medfører ikke at næringen får en forutsigbar vekst, men legger heller et grunnlag for reduksjon av norsk havbruksproduksjon.

FHL mener at deler av premissene for meldingen ikke i tilstrekkelig grad bygger på faglig kunnskap og fremstår som et storskalaforsøk som kan føre til betydelig skade på næringen, og få omfattende økonomiske og samfunnsmessige konsekvenser i form av nedskalering av produksjonen og tap av arbeidsplasser i en rekke regioner. En gjennomføring av meldingen vil skade mangfoldet i norsk oppdrettsnæring og i særdeleshet mindre og mellomstore lokalt eide selskap.

FHL kan ikke se at konsekvensene som følger av stortingsmeldingen er tilstrekkelig utredet. FHL ber om at stortingsmeldingen konsekvensutredes før den eventuelt pånytt sendes på høring.

FHL kan støtte at fremtidig vekst skjer ved tildelingsrunder hvert andre år. Tildelingen bør skje med hovedvekt på økt MTB på eksisterende tillatelser samt nytildelinger av konsesjoner.

Vederlaget for en eventuell vekst bør i sin helhet gå til kommunene/fylkeskommunene. Et vederlag som går uavkortet til kommunene er et godt alternativ til arealavgift.

Justert reguleringsregime for produksjon

Norsk havbruksnæring bør ha et reguleringsregime som gir nødvendig mulighet for markedstilpasning for å kunne opprettholde et uttak av fisk gjennom hele året, uten at dette går på bekostning av produksjonsvolumet. Basert på disse forutsetningene ønsker FHL et nytt reguleringsregime hvor MTB gradvis øker inn mot nyttår, og reduseres igjen i løpet av våren. Målet med den foreslåtte løsningen er ikke vekst, men å gi selskaper mulighet til å overføre biomasse og slaktevolum fra 3. tertial til 1. tertial."